

Maria Diduch, Witte Jassen.

Foto: Jan van Teeffelen

Waar zijn de Witte Jassen van Maria Diduch gebleven? Omdat een raam van de grote glazen pui van het Onderwijsgebouw Medische Wetenschappen een paar keer uit zichzelf barstte in duizenden kleine stukjes, zonder overigens uit het kozijn te vallen, dienden de mensen voor hun veiligheid uit de buurt te worden gehouden. Vijf stuks van deze jassen werden aangekocht en voor het raam geplaatst. Naast hun functie waren ze zowel binnen als van buitenaf goed zichtbaar, zonder de transparantie van het gebouw aan te tasten. En dit alles op passende wijze. De witte jassen refereren nogal evident aan de beroepskledij van artsen en verplegend personeel. Intussen heeft hun doorschijnendheid het aspect van verschijnen en verdwijnen: de arts wordt ingeroepen wanneer die voor de gezondheid van de patiënt nodig is maar in de verwachting dat

hij verdwijnt wanneer die opknapt. Tegelijk verwijst de fragiliteit van deze kunstwerken – door de kunstenaar volgens een eigen procédé, van papier gemaakt en op een ijzeren geraamte gedrapeerd – naar het ‘kwetsbare gegeven’, de broosheid van het leven en naar de zorg ervoor. Door hun functie konden de Witte Jassen hier ook op een andere manier gelezen worden: de kwetsbaarheid van de ramen bestrijden met de kwetsbaarheid van de kunst. Na iets meer dan een jaar daar te hebben gestaan, lijkt het er echter op dat de jassen het probleem van de ramen hadden overgenomen: op een onbegrijpelijke wijze zijn zij beschadigd geraakt. En de kunstenaar gevraagd ze te restaureren, zijn ze nu enige tijd niet te zien.

Daan Van Speybroeck